

Кочубей Вікторія Віталіївна,

студентка 4 курсу юридичного факультету,

Спеціалізація «Адвокатура»

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Науковий керівник: д.ю.н, професор Фурса С.Я.

УДК 347.965.41

УНИКНЕННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ АДВОКАТОМ КОНСУЛЬТАТИВНОЇ РОБОТИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

У статті досліджено важливість дотримання принципу уникнення конфлікту інтересів під час здійснення адвокатом консультативної роботи в кримінальному процесі. Розглянуто проблемні аспекти виявлення конфлікту інтересів, зумовлені специфікою консультативної роботи в кримінальному процесі. Окремо розглянуто відповідальність адвоката за недотримання цього принципу під час здійснення адвокатської діяльності.

Ключові слова: адвокат, конфлікт інтересів, кримінальний процес, консультативна робота, клієнт, довіритель.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі – Закон) одним із базових принципів здійснення адвокатом професійної діяльності є уникнення конфлікту інтересів. Закон так тлумачить цей принцип: «Конфлікт інтересів – суперечність між особистими інтересами адвоката та його професійними правами і обов'язками, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання адвокатом його професійних обов'язків, а також на вчинення чи невчинення ним дій під час здійснення адвокатської діяльності» (п. 8 ч. 1 ст. 1).

Слід зауважити, що уникнення конфлікту інтересів є своєрідною новелою щодо задекларованого й узаконеного **принципу** адвокатської діяльності. Наявність такого застереження у профільному законі, який визначає правові засади організації та діяльності адвокатури і здійснення адвокатури в Україні, особливо помітно та позитивно виявляється у процесуально-правових сферах суспільного життя, зокрема у кримінальному процесі. Адже згідно зі ст. 45 Кримінально-процесуального кодексу України (далі – КПК України) захисником у кримінальному провадженні є виключно адвокат, відомості про якого внесено до Єдиного реєстру адвокатів України і стосовно якого в Єдиному реєстрі адвокатів України немає відомостей про зупинення або припинення права на заняття адвокатською діяльністю (сьогодні адвокатська монополія існує лише в кримінальному процесі).

Частина 1 ст. 46 КПК України передбачає, що захисник не має права взяти на себе захист іншої особи або надавати їй правову допомогу, якщо це суперечить інтересам особи, якій він надає або раніше надавав правову допомогу. Також з метою запобігання

конфлікту інтересів КПК України надає захисникові право на відмову від виконання своїх обов'язків після його залучення у випадках, передбачених ст. 78 «Підстави для відводу захисника, представника»:

– захисником не має права бути особа, яка брала участь у цьому самому кримінальному провадженні як слідчий суддя, суддя, присяжний, прокурор, слідчий, потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач, експерт, спеціаліст, перекладач;

– якщо особа в цьому провадженні надає або раніше надавала правову допомогу особі, інтереси якої суперечать інтересам особи, яка звернулася з проханням про надання правової допомоги;

– якщо адвокат є близьким родичем або членом сім'ї слідчого, прокурора, потерпілого або будь-кого зі складу суду.

Щодо визначення поняття «близькі родичі та члени сім'ї», то згідно з п. 1 ст. 3 КПК України близькими родичами та членами сім'ї є чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки, зокрема особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 19 Закону одним із видів адвокатської діяльності є надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань. Поради адвоката – важлива складова його діяльності, яка потребує спеціальних навичок і високої кваліфікації. Можна з упевненістю стверджувати, що одним із найпоширеніших видів правової допомоги

є консультації та довідки з правових питань. Помилки адвоката під час підготовки судової справи можна іноді виправити у процесі: можна змінити підставу, предмет або розмір позову, заявити клопотання про допит нових свідків, витребування додаткових доказів. Але помилка на консультаційному прийомі може виявитися непоправною. Тому в найбільш «екстремальній» галузі судочинства – кримінальній, у якій вирішуються питання злочину і покарання, свободи, а іноді й життя особи, звинуваченої у вчиненні злочину, надання адвокатом якісної, компетентної, а головне, добросовісної консультації довірителю (клієнту) є важливою складовою захисту від кримінального переслідування. Надати ж компетентну, якісну та добросовісну консультацію за наявності конфлікту інтересів, на нашу думку, неможливо. Саме ця проблема зумовлює актуальність дослідження цієї теми.

В ідеальному варіанті виявлення конфлікту інтересів є однією з підстав для відмови в укладенні договору про надання правової допомоги та здійснення адвокатом адвокатської діяльності на користь певного клієнта. Але на практиці виникають певні труднощі, зумовлені саме специфікою консультативної роботи адвоката. Розглянемо їх нижче.

Зазвичай до адвоката приходять абсолютно незнайомі люди з різною специфікою проблем. Тому складовими консультативної роботи є співбесіда з довірителем (клієнтом) та власне консультація. Мета співбесіди – одержати від довірителя якомога повнішу інформацію, яка має правове значення для вирішення проблеми. Людині, яка звернулася до адвоката, здається, що вона говорить зрозуміло, ясно та доступно викладає зміст обставин, щодо яких вона хоче одержати консультації. Насправді здебільшого це не так. Крім того, адвокат і людина, яка звернулася за консультацією, думають по-різному. Адвокат шукає юридичні факти, такі собі больові точки, які є визначальними для з'ясування проблеми. Клієнт, навпаки, через схвильованість, роздратування, неприязнь дає емоційні оцінки тим чи іншим обставинам і не може послідовно та об'єктивно викласти фабулу справи, затримує свою увагу на другорядних деталях і не звертає увагу на основні. Тому не завжди під час співбесіди наявність конфлікту інтересів є очевидною як для адвоката, так і для самого клієнта, особливо враховуючи, що особа звертається до адвоката за консультацією у кримінальній справі, а це не може не впливати на її психологічний, емоційний стан, підвищену знервованість і, як наслідок, упущення у своїй вільній розповіді багатьох ключових моментів.

У цьому аспекті досить важливими етапами співбесіди є з'ясування правової позиції та хронології подій, або так зване опитування довірителя та резюмування. Саме ці стадії логічно слідує після вільного викладу суті звернення. Адвокату варто пам'ятати, що неповнота і неточність у розповіді клієнта можна компенсувати саме на цих двох фазах співбесіди, а резюмування ще й слугує пере-

віркою того, що адвокат правильно зрозумів, у чому полягають правові проблеми довірителя, і не допустив помилок в розумінні подій, які мають юридичне значення для справи.

Між співбесідою і власне консультацією має бути певна перерва, яка полягає у підготовці консультації або поради. Така перерва може бути різною за обсягом роботи: від відтворення у пам'яті тексту закону до вивчення багатьох фактів, документів, нормативних актів, судової практики. Тривати вона може від кількох хвилин до кількох тижнів або навіть місяців. Така перерва по суті має бути обов'язковою стадією консультування, яку в літературі називають основою консультації. Під час перерви адвокат ще раз резюмує всі відомі йому факти, одержані зі співбесіди й у результаті вивчення документів. Тому якщо адвокату все ж таки не вдалося виявити наявності конфлікту інтересів безпосередньо під час співбесіди, він може це зробити протягом перерви між співбесідою та консультацією.

Як відомо, адвокат має вибудовувати свої відносини з довірителем, спираючись на його інтереси. Такий підхід дістав назву «опора на довірителя». Враховуючи, що адвокат надаватиме консультацію клієнту саме в кримінальній сфері, то наявність конфлікту інтересів відкриває шлях не лише до нівелювання основних бажань, цілей і намагає клієнта, а й до безпосереднього порушення основних прав і свобод людини. Наприклад, за наявності конфлікту інтересів адвокат може запропонувати кілька варіантів вирішення проблеми, але не наголосити на тих варіантах, які можуть обернутися проти довірителя, а також на можливих невдачах у вирішенні питання. З усіх запропонованих рішень довіритель за допомогою того ж таки адвоката віддає одному з них перевагу, тому може обрати найменш для себе вигідний, якщо не програтий. На цьому консультація завершується, і ми отримуємо негативні правові наслідки для клієнта, які в кримінальному провадженні дуже легко можуть перетворитися, наприклад, на тримання під вартою, а це вже обмеження передбачених Конституцією прав і свобод людини.

Наприклад, громадянка С. працювала в управлінні кадрового забезпечення Рахункової палати України на посаді спеціаліста першої категорії. За кілька місяців її мали призначити провідним спеціалістом (призначити на вищу посаду). Щодо С. було відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 366-1 Кримінального кодексу України (далі – КК України). Юридичне формулювання обвинувачення звучало так: подання суб'єктом декларації завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави, передбачене ч. 1 ст. 366-1 КК України, є злочином невеликої тяжкості, тому прокурор П. роз'яснив підозрюваній, що її може бути звільнено від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям на підставі ст. 45 КК України. Для цього потрібна її

згода. Громадянка С. звернулася до адвоката Л. за консультацією.

Після співбесіди Л. запропонував С. зустрітись наступного дня для безпосередньої консультації щодо її справи. Вивчаючи матеріали справи, надані довірительом, адвокат з'ясував, що державне обвинувачення за цим кримінальним провадженням буде підтримувати його рідна сестра, яку нещодавно призначили на посаду прокурора. Поговоривши з нею по телефону, Л. остаточно дійшов висновку, що для П. буде краще, якщо С. погодиться на закриття кримінального провадження на підставі ст. 45 КК України, адже існує ймовірність того, що під час судового засідання буде ухвалено виправдальний вирок для С., що, на жаль, в нашій країні слугує показником «поганої роботи та недопрацювання» слідчого і прокурора. Тому наступного дня адвокат надав С. консультацію приблизно такого змісту: «Відповідно до ч. 3 ст. 285 Кримінально-процесуального кодексу України підозрюваному, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, має бути роз'яснено суть підозри, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. Саме звільнення від кримінальної відповідальності за вчинення кримінального правопорушення здійснюється судом. Встановивши на стадії досудового розслідування підстави для звільнення від кримінальної відповідальності та отримавши згоду підозрюваного, прокурор складає клопотання про звільнення від кримінальної відповідальності та без проведення досудового розслідування у повному обсязі надсилає його до суду. Суд своєю ухвалою закриває кримінальне провадження та звільняє підозрюваного від кримінальної відповідальності, у Вашому випадку на підставі ст. 45 КК України. Якщо ж Ви будете заперечувати проти закриття кримінального провадження на підставі ст. 45 КК України, то досудове розслідування та судове провадження буде проводитися в повному обсязі і в загальному порядку, що, безсумнівно, забере багато часу та нервів. Також не слід забувати, що в разі ухвалення обвинувального вироку Вам загрожує санкція у вигляді позбавлення волі на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Тому я раджу Вам не заперечувати проти закриття кримінального провадження на підставі ст. 45 КК України, адже, виходячи з наданих матеріалів справи, суд ухвалить рішення про закриття кримінального провадження, що гарантує незастосування до Вас санкцій, передбачених ч. 1 ст. 366-1 КК України».

Адвокат не попередив С. про те, що існує велика ймовірність того, що під час судового засідання буде ухвалено виправдальний вирок для неї. Також він нічого не згадав про негативні наслідки для С., передбачені ч. 2 ст. 65 Закону «Про запобігання корупції»: особа, яка вчинила корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з корупцією, однак

судом не застосовано до неї покарання або не накладено на неї стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, пов'язаними з виконанням функцій держави, підлягає притягненню до дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку. Оскільки С. є державним службовцем, то згідно зі ст. 14 Закону України «Про державну службу» до службовців, крім дисциплінарних стягнень, передбачених чинним законодавством про працю України, можуть застосовуватися заходи дисциплінарного впливу у вигляді попередження про неповну службову відповідність або затримки до одного року у присвоєнні чергового рангу чи у призначенні на вищу посаду.

Отже, суд ухвалив рішення про закриття кримінального провадження та звільнення С. від кримінальної відповідальності на підставі ст. 45 КК України. До С. було застосовано дисциплінарне стягнення у вигляді затримки до одного року у призначенні на вищу посаду.

До адвоката звертаються й у випадках виклику до прокурора, слідчого, органів міліції. Основне питання, яке при цьому ставить клієнт адвокату, як поводитись у таких ситуаціях. Є достатньо літератури щодо того, які прийоми може застосувати слідчий, на службу якому поставлено досягнення криміналістичної науки і техніки. Але як поводитись особі, яку викликають у правоохоронні органи, криміналістична наука відповіді не дає.

Відповідно до ст. 59 Конституції України кожен має право на правову допомогу. Отже, особа, яку викликають у правоохоронні органи, також користується правом на одержання консультації (правової допомоги). Тому якщо до адвоката звернулася особа, яку викликають у правоохоронні органи, то надання консультації є нічим іншим як реалізацією норми Конституції. У правоохоронні органи викликають для одержання пояснень або надання свідчень.

Одержавши виклик в «органи», людина має підготуватися до такого візиту. Відносини із силовими структурами в Україні законодавчо врегульовано. У межах правових норм адвокат має право і повинен надати консультації щодо повноважень органів слідства та дізнання, а також прокурора. Потрібно з'ясувати, чи викликають людину як свідка або як особу, від якої хочуть взяти пояснення. У процесі одержання пояснень фізична особа може виявитися підозрюваним або особою, щодо якої зареєстровано заяву про злочин. Тому від якості та добросовісності надання адвокатом консультації залежить можливість уникнення в майбутньому багатьох хиб та аберацій, які в кримінальному провадженні мають велику ціну. Зокрема, судові помилки нерідко трапляються тому, що особа на перших допитах визнає свою вину в тому, чого не було, дає помилкові свідчення, які пізніше не вдається виправити через недовіру до такої особи тощо.

Наприклад, особа може не знати свого конституційного права не давати показів про себе, членів родини і близьких родичів (ст. 63),

особливо якщо існує ймовірність того, що зі свідка або особи, від якої хочуть взяти пояснення, особа перетвориться на підозрюваного або обвинуваченого. Для цього достатньо заявити усно: «Я бажаю скористатися наданим мені Конституцією правом не давати покази про себе». Про це адвокат має попередити в першу чергу, консультуючи таку особу. За наявності конфлікту інтересів він може цього не зробити, що навряд чи позитивно вплине на правове становище особи в цьому кримінальному провадженні.

Найголовніше, що має усвідомлювати особа, допитувана як свідок, це те, що відповідно до закону вона має право на правову допомогу адвоката. У разі участі захисника, запрошеного свідком для надання адвокатом правової допомоги під час допиту чи проведення інших слідчих дій, адвокат має право бути присутнім під час проведення таких дій, ставити з дозволу слідчого запитання, що підлягають занесенню в протокол, заперечувати проти незаконних дій слідчого щодо порядку проведення ним допиту з посиланням на норму закону, яка порушується, оскаржувати дії слідчого, а також надавати свідку консультації у присутності слідчого.

У Російській Федерації передбачено, що покази підозрюваного, обвинуваченого, які були надані ним у процесі досудового слідства в кримінальній справі за відсутності захисника, зокрема в разі відмови від захисника, і не підтверджені підозрюваним, обвинуваченим у суді, є недопустимими доказами. Суть цієї принципово важливої норми прозора й актуальна. Її мета – якщо не виключити повністю, то звести до мінімуму визнання особою своєї вини та не примушувати її це робити незаконними методами. На жаль, в Україні ця норма не прижилася.

Отже, уникнення конфлікту інтересів під час здійснення адвокатом консультативної роботи в кримінальному процесі є важливою складовою не лише адвокатської діяльності, а й механізму дотримання основних прав і свобод людини, передбачених розд. II Конституції України. Надання своєчасної та якісної консультації допоможе не лише клієнту, а й судовим органам уникнути помилок і в результаті ухвалити законне, обґрунтоване та справедливе рішення чи постановити вирок.

Також адвокатам варто пам'ятати, що здійснення консультативної роботи за наявності конфлікту інтересів є прямим порушенням профільного законодавства. Питання відповідальності (дисциплінарної) адвоката регулюються розд. VI Закону. Серед підстав для притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності ст. 34 Закону називає невиконання або неналежне виконання ним своїх професійних обов'язків, порушення правил адвокатської етики (ст. 9 прямо передбачає неприпустимість конфлікту інтересів під час здійснення адвокатом своєї діяльності), порушення присяги адвоката України тощо. Право на звернення до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури із заявою (скаргою)

щодо поведінки адвоката, яка може бути підставою для дисциплінарної відповідальності, має кожен, кому відомі факти такої поведінки, проте дисциплінарну справу щодо адвоката не може бути порушено за заявою (скаргою), яка не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку адвоката, а також за анонімною заявою (скаргою). Також слід пам'ятати, що адвокат може бути притягнутий до зазначеної відповідальності протягом року з дня вчинення дисциплінарного проступку. Зокрема, за вчинення дисциплінарного проступку до адвоката може бути застосовано одне з таких дисциплінарних стягнень:

1) попередження;

2) зупинення права на заняття адвокатською діяльністю на строк від одного місяця до одного року;

3) для адвокатів України – позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю з подальшим виключенням з Єдиного реєстру адвокатів України, а для адвокатів іноземних держав – виключення з Єдиного реєстру адвокатів України.

До речі, не варто забувати про цивільно-правову відповідальність адвоката. Договір про надання правової допомоги за своєю юридичною природою схожий на договір про надання послуг. А згідно з ч. 1 ст. 906 Цивільного кодексу України збитки, завдані замовнику невиконанням або неналежним виконанням договору про надання послуг за плату, підлягають відшкодуванню виконавцем, за наявності його вини, у повному обсязі, якщо інше не встановлено договором. У цьому випадку не слід плутати такі збитки з витратами на правову допомогу, які не є збитками в розумінні ст. 22 ЦК України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адвокатура України : підручник / за ред. Фіолєвського Д.П. – город?2014.
2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 5 липня 2012 року № 5076-VI [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
3. Про державну службу : Закон України від 16 грудня 1993 року № 889-VIII [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
4. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>
5. Конституція України від 28 червня 1996 року [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
6. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
7. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
8. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. / О.М. Бандурка, Є.М. Блажівський, Є.П. Бур-

- доль та ін. ; за заг. ред. В.Я. Тація. – Х: Право, 2012. – Т. 1. – 768 с.
9. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. / Є.М. Блажівський, Ю.М. Грошевий, Ю.М. Дьомін та ін. ; за заг. ред. В.Я. Тація. – Х. : Право, 2012. – Т. 2. – 664 с.
 10. Використовувався концепт лекцій із спецкурсу «Консультативна робота адвоката», який викладався д.ю.н., професором Фурсою С.Я.
 11. Настільна книга адвоката у кримінальній справі (КПК 2012) / Зейкан Я.П. – 2-ге вид., допов. – К. : Дакор, 2013. – 640 с.
 12. Правила адвокатської етики, затверджені Установчим З'їздом адвокатів України від 17 листопада 2012 року [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://vkdka.org/pravil-advokatskoji-etiki/>
 13. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

Кочубей Вікторія Віталіївна
ИЗБЕЖАНИЕ КОНФЛИКТА ИНТЕРЕСОВ ПРИ ОСУЩЕСТВЛЕНИИ АДВОКАТОМ
КОНСУЛЬТАТИВНОЙ РАБОТЫ В УГОЛОВНОМ ПРОЦЕССЕ

В статье исследована важность соблюдения принципа избежания конфликта интересов при осуществлении адвокатом консультативной работы в уголовном процессе. Рассмотрены проблемные аспекты выявления конфликта интересов, обусловленные спецификой консультативной работы в уголовном процессе. Отдельно рассмотрена ответственность адвоката за несоблюдение данного принципа при осуществлении адвокатской деятельности.

Ключевые слова: адвокат, конфликт интересов, уголовный процесс, консультативная работа, клиент, доверитель.

Kochubey Viktorija
CONFLICT OF INTEREST IN THE COMMISSION CONSULTATIVE SERVICES LAWYER
IN CRIMINAL PROCEEDINGS

In the article explore the importance of the principle of conflict of interest in carrying out advisory work lawyer in criminal proceedings. Considered problematic aspects of identifying conflicts of interest caused by specific advisory work in criminal procedure. Separately considered responsible for lawyer, who doesn't follow this principle in their advocacy.

Keywords: lawyer, conflict of interest, criminal proceedings, advisory work, client.

Лівінська Катерина Борисівна,
студентка 4 курсу юридичного факультету,
спеціалізація «Адвокатура»

Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Науковий керівник: д.ю.н., професор Фурса С.Я.

УДК 347.965

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ КОМПЕТЕНТНОСТІ
ТА ДОБРОСОВІСНОСТІ ПІД ЧАС НАДАННЯ АДВОКАТОМ
КОНСУЛЬТАЦІЙ З МЕТОЮ ЗВЕРНЕННЯ ДО НОТАРІУСА

У статті досліджено правову природу принципів добросовісності та компетентності під час консультативної роботи адвоката. Автор наводить конкретні приклади, демонструючи важливе значення реалізації цих принципів як у консультативній роботі адвоката, так і в нотаріальному процесі.

Ключові слова: компетентність та добросовісність, консультативна робота, адвокат, нотаріальний процес, заповіт.

Актуальність дослідження. Сучасні тенденції державотворення свідчать про соціальні перетворення права, його інституцій та суб'єктів правового кола діяльності. Питання професійності, компетентності, добросовісності, моральності та відповідності етичним стандартам – це сучасний базис юридичної практики, який визначає її змістовне наповнення та якісний результат.

Зважаючи на формування правової держави, науковці все більше звертають увагу на вдосконалення адвокатури як правозахисного

органу, а також і органу, який виконує правохоронну функцію, наприклад функцію представництва особи у нотаріальному процесі при посвідченні останньою своїх беспірних прав з метою наданням їм юридичної вірогідності, тобто вчинення у нотаріальному порядку певного правочину. Характеризуючи адвокатську діяльність, можна зазначити, що це не лише вид юридичної діяльності, а й вид професії, який вимагає високих стандартів. В Україні бракує досліджень де йдеться про реалізацію принципів адвокатури у різних юрисдикційних